

Τῷ Ἐντιμολογιωτάτῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ Ἀγγελοπούλῳ, Ἀρχοντι Ἀκτουαρίῳ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Καθηγητῇ, καί τῷ Ἐλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Ἑμμανουήλ Καραγεωργούδῃ, Καθηγητῇ, τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καί εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Διεξελθόντες μετὰ προσοχῆς τό προφρόνως ἡμῖν ἀποσταλέν ὑμέτερον πόνημα, ὑπό τόν τίτλον «Ὁ Κόσμος τῆς Ὁρθοδοξίας στίς σημερινές γεωπολιτικές ἐξελίξεις στήν Εὐρώπη», συνοδευόμενον ὑπό πλουσί-ου παραρτήματος κειμένων, φωτογραφιῶν καί βιβλιογραφίας, καί ἀποθησαυρίσαντες τοῦτο εἰς τήν Πατριαρχικήν Βιβλιοθήκην, προαγόμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν ὀλοθύμους εὐχαριστίας διὰ τήν εὐγενῆ χειρονομίαν σας.

Κάθε βιβλίον εἶναι ἐκφρασις καί μαρτυρία τῆς ἐρεῦνης καί τῆς μελέτης, τοῦ στοχασμοῦ καί τῆς συγγραφικῆς ἐργασίας τοῦ δημιουργοῦ του. Συχνάκις τό βιβλίον ἐμπερικλείει προσπάθειαν καί κόπον ὀλοκλήρου ζωῆς. Διά τόν ἀναγνώστην, τό καλόν βιβλίον δύναται νά λειτουργήσῃ ὡς πραγματική ἀποκάλυψις, ὡς εἰσοδος εἰς ἕνα συναρπαστικόν κόσμον, ὡς εὐκαιρία διαλόγου καί συμπνευματισμοῦ μέ τόν συγγραφέα καί τās ιδέας του, νά τόν εἰσαγάγῃ εἰς μίαν περιπέτειαν, ἥ ὁποία εἶναι ἱκανή νά μεταμορφώσῃ ριζικῶς τήν ζωήν του.

Βεβαίως, τό σοφόν «Διαβάζω, ἄρα ὑπάρχω» δέν χαρακτηρίζει μόνον τούς στοχαστικούς ἀναγνώστας βαθυστοχάστων βιβλίων, οἱ ὅποιοι «διαβάζουν ἀργά», ἀλλά καί τούς ταχυαναγνώστας, ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀρέσκονται νά διαβάζουν βιβλία ὅπως διατρέχονεν ἐφημερίδας, χωρίς διάθεσιν νά ἐμβαθύνουν, πρᾶγμα τό ὁποῖον δέν ἀποκλείει ὅτι δύνανται νά ἀνακαλύπτουν, διὰ τῆς ἀναγνώσεως, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα μόνον αὐτός ὁ τρόπος ἐπαφῆς καί ἐνασχολήσεως μέ τό βιβλίον καθιστᾷ προσιτά.

Προσωπικῶς, τρέφομεν μέγαν σεβασμόν πρὸς τό βιβλίον καί ἀναγνωρίζομεν τόν μόχθον τοῦ κάθε συγγραφέως. Ἀγαπῶμεν ἰδιαίτερος τήν ἐμβριθῇ μελέτην, ἀλλά καί τό ξεφύλλισμα, κατὰ τό λατινικόν ρητόν «inter folia fructus». Κατά κανόνα, τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα διεξερχόμεθα, ἀποστέλλονται εἰς τήν Πατριαρχικήν Βιβλιοθήκην, διὰ νά καταλογογραφηθοῦν καί οὕτω νά εὐρίσκωνται εἰς τήν διάθεσιν κάθε ἐνδιαφερομένου. Αἰσθανόμεθα ἰδιαίτεραν χαράν, ὅταν βλέπωμεν νέους ἀνθρώπους νά ἀγαποῦν τὰ βιβλία καί νά ἐνδιαφέρονται διὰ τήν σπουδὴν καί τήν μελέτην, ἰδίως τῶν κλασικῶν κειμένων τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ ὁποῖα διευρύνουν τόν πνευματικόν ὀρίζοντα, συμβάλλουν εἰς τήν ὀλόπλευρον καλλιέργειαν, ἐξανθρωπίζουν, προκαλοῦν ὑπαρξιακόν συγκλονισμόν καί ἀποκαλύπτουν τήν διάστασιν τοῦ βάθους τῶν πραγμάτων.

Πέραν τῶν προαναφερθεισῶν λειτουργιῶν, τό ὑμέτερον σύγγραμμα συμβάλλει οὐσιωδῶς καί εἰς τήν περαιτέρω ἱστορικὴν τεκμηρίωσιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περί ἀποδόσεως αὐτοκεφάλου ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος εἰς τήν ἐν Οὐκρανία Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Εἰς τό μεγαλύτερον τμήμα τοῦ πονήματος αὐτοῦ ἀναλύεται διεξοδικῶς, ἐξ ἐπόψεως κανονικῆς καί ἱστορικοφιλολογικῆς, ἡ Πατριαρχική καί Συνοδική «Πρᾶξις» ἢ «Γράμμα Ἐκδόσεως» τοῦ ἔτους 1686, τῆς ὁποίας τήν ἰσχύν ἤρεν ἡ περί ἡμᾶς Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος κατὰ τάς τακτικάς συνεδρίας αὐτῆς τόν Ὀκτώβριον 2018. Ἐκ τοῦ πλουσιωτάτου περιεχομένου τῆς μελέτης σας, περιοριζόμεθα νά παραθέσωμεν τρεῖς θεμελιώδεις κανονικάς ἀρχάς, τάς ὁποίας ὑπενθυμίζετε εἰς τοὺς ἀναγνώστας σας: α) «Ἡ ἐπίκληση 300 καί πλέον χρόνων, ὑπό ρωσική ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία, ἐξ ὑφαρπαγῆς, κατὰ συρροή, μάλιστα, δέν ἰσχύει γιά τά κανονικά κείμενα. Γι' αὐτά 'χίλια ἔτη ὡς μία ἡμέρα'» (σ. 39), β) «Τά ἐκκλησιαστικά πράγματα δέν κρίνονται καί δέν ἀποφασίζονται 'ἐν πλήθει' (Μ. Βασίλειος)... Στήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, Θεανθρώπινο Καθίδρυμα, κατισχύει ἡ Θεολογική καί Ἐκκλησιαστική Ἀρχή ὄχι τῶν ἀριθμῶν, ἀλλά τοῦ 'Προσώπου' καί δὴ τοῦ 'Θεανθρώπου Προσώπου'» (σ. 41), καί γ) «ἡ ἀποδοχή καί ἐφαρμογή τοῦ ἐκκλήτου εἶναι τό βάλαμο τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, δηλ. τῆς ἐνότητος, κατὰ τῶν Σχισμάτων, στά ὁποῖα γιά τήν Μητρόπολιν Κιέβου ἐμμένει ἡ Μόσχα» (σ. 77).

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, εὐχαριστοῦμεν ἅπαξ ἔτι διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ σημαντικοῦ τούτου ἐπιστημονικοῦ ἔργου σας, συγχαίροντες δέ ὑμῖν διὰ τὴν συμβολὴν σας εἰς τὴν προάσπισιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας περὶ τῆς κανονικῆς ὀρθότητος τῶν ἐνεργειῶν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως εἰς τό ζήτημα τῆς ἀποδόσεως αὐτοκεφαλίας εἰς τὴν ἐν Οὐκρανίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀπονέμομεν ὑμῖν τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς πανοικί τὴν πλουσιόδωρον χάριν καὶ τὸν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τῆς ἀληθείας, τῆς σοφίας καὶ τῆς συνέσεως.

βιθ' Ὀκτωβρίου λ'

 Dix'oneof deop deon ewh'oneuf B.